Verslot Frans

de heraut

1966-67

nº 1

DE HERAUT

13e JAARGANG
1966-67 N°1
OKT-NOV

KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
v.z.w.d.

Secretariaat : Armand Segerslei, 12 MORTSEL

KRYSANTEN

Krysanten, donzig-warm gebloemt,
Dat door de kou komt kijken,
Ik heb u vaak, met reên, genoemd:
De bloemen van de rijken.

Ik zag uw koppen 't allermeest
In prachtige vazen pralen,
Ter steê, bij stemmig winterfeest,
In mooi-verlichte zalen

Maar toch, ik vond u wel een keer
'n Schamel hofke warmen...
Of voor een houten Lieve Heer
In huizekens der armen.

O! zegt me, waar ge thuis behoort,
Daar zie 'k u 't liefste toeven
Als allerleste liefdewoord....
Op arm' en rijke groeven...

Alice NAHON
"Op zachte Voetzekens"

WOORDJE v.d. VOORZITTER

M'n goeie mannen,

Het is geleden van Kerstmis verleden jaar, dat we mekaar nog langs deze weg hebben ontmoet. En niemand weet hoe jammer ik het vind!

Ik wil, eerst en vooral, langs deze weg hartelijk dank zeggen, uit de grond van mijn hart, aan allen, die bij de dood van moeder zaliger, zulke troostvolle bewijzen van medeleven hebben gegeven. Aan allen, die door hun gebed de doorslag in de weegschaal hebben geworpen opdat voor haar HET leven zou beginnen, zeg ik dank.

Ik zeg dank aan allen die mij, gedurende de voorbije moeilijke jaren, een hart onder de riem hebben gestoken, en door hun begrip en hun daadwerkelijkheid hebben gezorgd dat bij mij de zon nooit onder de kim daalde.

Ik zeg zeer hartelijk dank aan de dames, die me een wijle rust gunden door bij geregelde tijde oppasters en gezelschapsdames van moeder te zijn, en me daardoor de gelegenheid boden me af en toe in de turnkring te laten zien.

Dank ook aan u, trouwe leden, die stilzwijgend hebt heengezien over de uren van bijzijn waarop ge recht hadt en die ik u niet geven kon, en die volhardend en trouw hebt volgehouden uzelf te vormen in onze rangen en onze geliefde turnkring te blijven voortduwen naar hogerop. Op u kan men bouwen!

Aan hen die zich misdeeld voelden, die gingen treuzelen en ontrouw werden, geef ik de verzekering van mijn begrip. Helaas, op hen kan men geen toren bouwen.

De laatste twee jaren hebben me veel geleerd. Ik heb innige hechte vriendschap ondervonden waar ik het nimmer had vermoed; en vaandelvlucht bij sommigen die ik als hoekstenen zou hebben gebruikt. Al blijft de levensvisie intact, de levenswijsheid ervaart veel wetenschap.

Intussen zijn we het tweede jaar van ons vijf-jaren-plan ingestapt.

Al zijn er nog geen grondige veranderingen, noch aanpassingen duidelijk zichtbaar, toch werden reeds vele kontakten gelegd die hoop geven op mooie verwezenlijkingen, en wijzen sommige nieuwe vormgevingen op een ver doorgedreven aanpassing aan de eisen van deze tijd.

Ik hoop samen met u te beleven, dat we met stevig materiaal, in eigentijdse stijl, een veelbelovende toekomst opbouwen.

Ik las een schone zin. Ze is van de hand van Eva M.Kremer. Ik ken het brave kind niet, maar ze heeft vertikale gedachten.

"Men moet in zijn leven vaak gestorven zijn om te kunnen sterven.
Maar men moet ook écht geleefd hebben om eeuwig te kunnen leven."

Dat zinnetje geeft een meditatieprogramma voor vele dagen. Maar we gaan nu samen niet te diep zitten woelen in de gedachten die dit tweeregelig zinnetje oproepen. We gaan onszelf wel eens even wakkerschudden, en dàt kunnen gij en ik wel gebruiken.

Vaak sterven betekent onder andere:

- zichzelf vergeten en eens aan een ander denken;
- onze eigen goestinkje eens opzij zetten om anderen van dienst te zijn;
- verzaken aan onze gemakkelijke zetel en onze warme pantoffels, als onze tegenwoordigheid of onze hulp elders zo nodig is;
- trouw zijn aan het gegeven woord, ook als het moeite kost en er geen eer aan te halen is;
- "Ik" ook eens vàn het voetstuk zetten, al kwam de koning juist voorbij;
- enkele van uw talenten besteden aan en voor de gemeenschap, al brengen ze geen cent in eigen bakje;
- op post blijven, met pijn in't hart, al verlieten u al de anderen;
- in deemoed aanvaarden elke beproeving, al slaat ze een levensprogramma aan stukken; en voortdoen in de nieuw aangegeven richting al ligt er een weg gekasseid met "kinderkoppen;
- verzaken aan genoegens waarop ge recht hebt, en uw dag zo trachten in te delen, dat er een paar uren overschieten om mee te bouwen aan uw vereniging waarvoor ge vrijwillig de verplichting hebt onderschreven;
- enz.....

Is dat allemaal nog mogelijk voor een inwoner van 1966? Wordt van de man van 1966 die zich respekteert niet gevraagd dat hij zou overvloeien van eigenwaand, overtuigd van eigendunk, eigenwijsheid, eigenwaarde? Iemand die té goed is om zich te mengen tussen die snullen die verzaken kunnen aan het weelderig komfort van onze moderne technische gerafineerdheid, om aan eigen vorming naar ziel en lichaam te doen, en daarbij anderen de genoegdoening van hun aanwezigheid te schenken, zich één te voelen met de anderen, te bouwen aan een edele taak mét de anderen? Iemand die té ver geëvolueerd is om zich ook maar even neer te buigen om anderen te steunen in hun levenswandel?

Onderwerp de aarde, gaf God als opdracht aan de mens. Dat wil toch wel zeggen dat ge genieten moogt van al het komfort dat het menselijk brein heeft uitgedacht; dat ge uw deel moogt hebben van de weelde van deze tijd die de vrucht is van menselijk vermogen; dat ge ver, ver in vakantie moogt gaan en genieten van Gods Schepping en de schoonheid die het menselijk vernuft heeft uitgedacht en opgebouwd; dat ge bezitter moogt zijn van een auto, een radio, een T.V. en een Hi-Fi-installatie en alles wat het menselijk verstand uit de gaven van de aarde onderwierp. Daarvan mogen we genieten. Het is ons recht. We zouden sufferds zijn als we dit alles moesten afstoten.....maar wordt niet weeldeziek, gaat niet ten onder aan uw komfort.....denkt eens aan de anderen! En wacht een beetje. Zij die voor u al die weelde, al dat komfort hebben mogelijk gemaakt waren mensen die hebben gewroet voor de gemeenschap. De kracht van de stoom werd uitgevonden bij een ketel boven een open vuur; de elektriciteit bij een petroleumlamp; de cinematografie in een achterkeuken, enz.... trekt ge uw neus niet op voor die snullen die hun vrije tijd opofferden tot uw welvaren? Ge kunt u veel veroorloven, omdat uw loon een waardige betaling is voor uw arbeid, maar wie vocht er voor de ontvoogding van de arbeider en

voor een rechtvaardig loon, voor sociale vooruitgang, voor een menswaardig leven? Idealisten, die niet alleen aan zichzelf dachten, maar aan hun medemensen, aan de gemeenschap. Trekt de stijlvolle wereldburger 1966 ook zijn teergevoelig neusje op voor het idealistenzweet en het idealistenbloed dat nog kleven mocht aan de bankbriefjes die hij in zijn brieventas steekt. Bankbriefjes die de vrucht zijn van zijn arbeid.....dank zij die vele snullen met gemeenschapszin die voor hem vochten, vielen,rechtstonden, en terug vochten?

Ook gij zijt een lid van de gemeenschap! Ook gij zijt een sociaal wezen! Zo werdge geboren! De gemeenschap heeft recht op u! Denk ook aan de anderen!

Wat moet het vreeselijk zijn te sterven voor hen die alleen aan zichzelf hebben gedacht. Zij moeten alles achterlaten. Voor hen blijft er niets over om mee te nemen!....."Wat deedt ge met de talenten die ik u gaf?"

Echt leven betekent, met liefde en overgave zich wijden aan de taak die wij op aarde te vervullen hebben gekregen, en die nooit uit een gemeenschapsverband is los te rukken. Echt leven is groeien in schoonmenselijkheid. En mag ik er voor u, gedoopten, bijvoegen: met Kristus aan de horizon als voorbeeld en einddoel.

Of die taak moeilijk is of licht, het doet niets ter zake, het is onze taak, het is onze plaats in de gemeenschap.

Hier volgt een bladzijde - die van 6 juli 1961 - uit het dagboek van Dag Hammerskjöld, de verongelukte - of was het moord - secretaris-generaal van de UNO:

6 juli 1961

Vermoeid
en eenzaam.
Vermoeid,
het hart doet zeer.
Langs de rotsen
sijpelt de dooi.
De vingers zijn stom,
de knieën trillen.
Nu, nu is het ogenblik daar
dat je niet mag loslaten.

Anderen vinden rustplaatsen
op hun weg, in de zon
waar ze elkaar ontmoeten.
Maar dit is jouw weg
En het is nu, nu
dat je niet falen mag.

Schrei,
als je kunt,
schrei
maar klaag niet.
De weg koos jou -
en je moet dankbaar zijn.

De plaats die ge bekleedt, de taak die op uw schouders werd gelegd, is het werkterrein waar ge - bewust of onbewust - meebouwt aan het scheppingsplan. Dàar is het dat ge beeld en gelijkenis van God zult zijn. Laat het een beeld zijn dat straalt van levensweelde en levensvreugde en levensrijkheid, wroetend in blije en dankbare overgave voor een gemeenschap in liefde.

En blijft bewust, mijn dierbaren, dat uw taak in de turnkring, ook een steentje is van uw levenstaak.

Uw toegenegen voorzitter. Em.Truyts.

ONTSLIEPEN IN DE HEER:

28 januari 1966: Ons Erelid Mijnheer Marcel DRUYTS

8 februari 1966: Mejuffrouw Rosa CORENS, tante van onze muzikant Louis.

28 februari 1966: Ons Oud-lid Georges PELEMAN.

3 september 1966: Mevrouw CRAUWELS, moeder van twee onzer jonge turners.

26 maart 1966: Mevrouw GOOSSENS, moeder van ons erelid Th.Goossens,koster.

31 augustus 1966: Mijnheer Alfons Pieter MOENS, vader van onze afdelingsvader Mijnheer Gustaaf Moens.

11 september 1966: Mevrouw TRUYTS, moeder van de voorzitter.

19 september 1966: Mevrouw MOENS, moeder van onze afdelingsvader.

Wij bieden nogmaals aan de beproefde families de verzekering van onze kristelijke deelneming.

STAPTEN IN HET HUWELIJKSBOOTJE:

op 4 april 1966: Mejuffrouw Lieve AMSSOMS, dochter van ons erelid en Gemeenteraadslid met mijnheer Erik GILLE

op 12 april 1966: Onze turnleider Theo ROUSSEAU met Mejuf. Ria TAEYMANS, turnleidster bij de Kath.Meisjesturnkring.

op 17 mei 1966: onze turner Jackie VUYLSTEKE DE LAPS met Mej.VAN SOOM Paula, zuster van onze muzikanten Nicolas en Karel.

op 25 mei 1966: onze turner Roger CEUPPENS met Mej.Renilda LIEKENS, zuster van onze leerlingen-leider Jean.

xx Moge hun levensbootje zacht varen op de woelige wereldzee!!!!

xx Op 10 september 1966: Mejuf.Ann PAENEN, dochter van ons Lid van verdienste Jos Paenen met Mijnheer Paul FRANCKEN.

EEN KINDJE WERD GEBOREN:

Op 27 april 1966 werd REINER geboren, eerste zoon in het gezin van onze turnleider Raf De Weerdt.

Op 7 maart 1966 zag LUC het levenslicht als tweede kindje maar eerste zoon in het gezin van onze secretaris T.C. Jan Schrey.

Moge de glimlachjes de tranen doen vergeten!

E N .....:

Op 31 juli 1966 legde E.Zuster Emile-Marie (Marie-Louise De Smet) haar eeuwige geloften af als zuster van St.Vincentius à Paolo en vierden onze afdelingsvader en turnersmoeder Mr. en Mevr. MOENS hun zilveren huwelijksjubileum. Hartelijke gelukwensen!

WROK

door Jos Ghysen, uit het boekje:
"een ballon, een ballon, een ballonetje".

Je kon meteen zien dat hij een Duitser was. Het jongetje had er nog een lederen broekje voor nodig, de vader niet. Die had het zo.

In de spiegel zag ik ze binnenkomen.

"Gehen sie niedersitzen" zei de kapper.

In het salon bleef het gesprek halfweg de Tourmalet haperen. Rondom tegen de muren begonnen de reklames hun funktie te vervullen. Indien je snel was kon je twee tubes tandpasta krijgen voor de prijs van één. Ik telde terug en stelde vast dat de datum verstreken was.

"Mijn broer is bij een vliegende bom gebleven, zei de haarkapper, moet ik hem nu knippen of niet?"

Ik voelde zijn woorden in mijn hals.

De man die op de Tourmalet plots had moeten remmen, keek eindelijk van de Duitsers weg en zei veel te luid:

"Hoe komt nu zo een man hier zijn haar laten knippen?"

Het probleem opende mogelijkheden waar je twee klanten lang kon mee bezig blijven.

"Misschien brengt hij hier zijn holliedeis door" meende de man.

"Holliedeis is Engels, zei de haarkapper, zij hebben iets anders."

"Zij hebben altijd iets anders gehad" zei de man bevooroordeeld.

Mijn zoontje fixeerde met afgunstige blik de gemslederen broek. Hij behoorde tot een generatie die zonder bijgedachte zo een broek kon bekijken.

Toen het ventje in het Duits een blauw parfumflesje wilde hebben, ging de bewondering gelijk een fusee omhoog.

"Wat spreekt die?" vroeg mijn zoon.

"Duits" zei ik stil in de spiegel.

"Waar heeft die dat geleerd?" wilde hij weten.

"Bij hem thuis" dacht ik.

"En wat komen die hier doen?" bleef mijn zoon aandringen.

"Ze komen hun haar laten knippen" zei de kapper.

De andere man schudde het hoofd.

"Het is niet waar jongetje, zei hij, ze hebben altijd uitvluchten gehad om naar hier te komen."

- Och, Liza, ik zie dat ge juist bij de doktor buiten komt, hoe gaat het ermee?
- Och mens, maar zus en zo! 'k Heb last van te hoge druk.
- Maar wat ge daar zegt. Hebt gij ook al zo een snelkoker?

OP HET PROGRAMMA:

6 november 1966 : Jeugdnamiddag. 15 uur, in de turnzaal.

11 november : Verjaring van de stichting.
Nationale Feestdag.

12 november : Souper.

4 december : St.Niklaasnamiddag.

28 januari 1967 : Kringavond.

5 februari : Jeugdnamiddag.

11 maart : Galafeest.

1 april : Vrienden-voetbalmatch - Kringavond.

6 november 1966.

Te 3 uur namiddag draait het Smalfilmstudio in de turnzaal de wondermooie film "JODY EN HET HERTEJONG". Gekwoteerd: la Aanbevolen.

Deze vertoning is vooral bedoeld voor onze jonge turners, maar onze ouderen met een jong hart, en vooral onze leden met hun kinderen zijn, zoals altijd, zeer hartelijk welkom!

11 november:

Te 8 uur in de H.Kruis: Eucharistieviering tot zielelafenis van onze overleden leden en ereleden.

Daarna in de turnzaal: ontbijt.....en....

Statutaire vergadering.

1. Welkomwoord van de voorzitter.
2. Herkiezing raadsleden van T.C. en muziekcomité.
3. Schorsing van deelgenoten, volgens de beslissingen van de Algemene vergadering van 13 maart 1.1.
4. Jaarverslag door de secretaris.

Dit bericht geldt als officiële uitnodiging voor alle deelgenoten. Punt 3. kan slechts plaatshebben indien 3/4 deelgenoten aanwezig zijn. Maak eventueel gebruik van uw recht een plaatsvervanger-stemmer te mandateren. Zie hierover de reglementen, art. 22 tot en met art. 28.

De secretaris, De voorzitter,

L.Van Hoeck. Em.Truyts.

Herkiezing raadsleden. Art. 19d/8.

De raadsleden zijn aftredend en herkiesbaar: Technisch comité:
de Vries Jos
Janssens Jean
Verelst Frans
Van Damme Karel

Muziekcomité:
Smeyers Denis
Van der Heyden Roger
Van Leekwijck Michel
Van Nuffel August

De raadsleden die zich wensen terug te trekken, en de leden die zich willen kandidaat stellen moeten dit mededelen aan de voorzitter van hun comité vóór 3 november a.s. (Dus: de muzikanten bij Mr. Jos De Smet en de turners bij Mr. Karel Schroyens.)

Indien er geen nieuwe kandidaten zich aanbieden, wordt er geen stemming gehouden en blijven de comités voor twee jaar aangesteld.

Deelname aan de Gemeentelijke Plechtigheden = Nationale Feestdag.

We stappen tijdig op om deel te nemen aan de plechtigheden ter herdenking van de Wapenstilstand. GEEN uniform. Muzikanten= witte pet.

Na de plechtigheid op het kerkhof te Oude-God, brengen we een devoot bezoek aan het graf van wijlen onze stichters HH. Th.Kuypers en Alf.Leeman en van wijlen onze E.H.Proost Verhoeven.

We stappen terug samen op om nog wat na te praten in de gelagzaal van "Familia".

12 november in de Familia-Feestzaal:

Aanvang: 19.30 uur.

Orkest: Karl Herberger-ensemble.

Inschrijving tot 5 november, tijdens de oefenstonden of bij voorzitter Truyts, of bij ondervoorzitter De Smet. Betaling bij inschrijving.

Nemen aan dit souper deel:

De leden, vanaf de juniors = Gratis.
De ouders van de juniors = 80,- Fr per persoon.
De dame, verloofde of ouders van de volwassenen = 80,- Fr per persoon.
De ereleden, vrienden en familieleden van onze leden = 120,-Fr ,, ,,

Gelieve bijgevoegde kaart te gebruiken voor uw inschrijving. Gelieve ook de sluiting van de inschrijving - uiterlijk 5 november - in het oog te houden. Alle jaren bezorgen telaatkomers, die we toch ter wille proberen te zijn, ons veel last! A.U.B. leden, we hebben al meer dan last genoeg!!!

We houden er zeer sterk aan dat de juniors zouden vergezeld zijn van hun ouders, dan kunnen ze wat langer van de gezelligheid genieten, tot ze met hun ouders naar huis kunnen. Want, de juniors die alleen komen worden te 22 uur naar huis gestuurd, wat niet wil zeggen dat ze, in dit geval, niet tot dàn zeer welkom zijn. Integendeel! We zijn gewoon dat AL onze juniors meefeesten!

GEVONDEN VOORWERPEN

- John Surtees heeft zondag de Grote Prijs van Syracuse gewonnen. Dit is zijn tweede overwinning nadat hij zeven maanden geleden bij een ongeluk om het leven kwam.

- De reiziger die met de priester in dezelfde coupé terecht was gekomen had iets tegen de geestelijkheid.
Hebt u ooit gehoord, vroeg hij de eerwaarde, dat ze in Parijs, altijd als er een geestelijke wordt opgehangen tegelijkertijd een ezel ernaast wordt gehangen?
Neen, antwoordde de priester, maar laten we dan allebei dankbaar zijn dat we niet op weg naar Parijs zijn.

- Te koop: een lassiehond met prachtige stamboom, 7 jongens grootgebracht en een papegaai met kooi.

- Ook bij sterfgevallen halen wij alles weg en laten de boel schoon achter.

- De prijs van een lege conservenbus bedraagt 150 of 120 fr. naar gelang de inhoud.

- Bij alle kamers is een keukentje en W.C. aanwezig, zodat de bewoners te allen tijde iets voor zichzelf kunnen klaarmaken.

- Heel Chili vecht tegen de weerbarstige vorm van haar achterspeler voor de nationale ploeg.

- Huis gevraagd met 2 of 3 slaapkamers of ouden van dagen, beschilderd door vakman.

- Militaire parade: Mogs 21 en door de Russen geleverde tanks vlogen boven Damascus.

- Rubarber is darmafdrijvend.

- Van twee van de overlevenden stond de doodsoorzaak niet officieel vast.

- Gisteren had de vergadering plaats van de dames van de plattelandsvrouwen.

- Lissabon leek eveneens een uitgestorven stad tijdens de twee uur dat praktisch iedereen aan de beeldbuis gekleefd zat.

- Een dode, twaalf vermisten en 3 gewonden, dit is het treurig bilan van een grote hotelbrand. Men vreest slachtoffers.

Een bladzijde bezinning.

Een bladzijde om even traag te lezen, meer met uw hart dan met uw ogen; om even te laten doordruppen in uw gemoed.....ook dit is een bladzijde van onze moderne samenleving.

eenzaamheid

De nood heeft in onze dagen een geheel ander gezicht gekregen. De moderne armen zijn anders dan vroeger en hun nood, hun angst liggen wellicht veel dieper, omdat ze in onze wereld zo moeilijk medemensen ontmoeten, die begrijpen en willen meeleven. Ze voelen zich alleen en verlaten. Ze voelen zich zo dikwijls gedegradeerd tot een "geval", een "fiche" gerangschikt in een systeem, een "nummer" op de rug van een dossier.

Wanneer de nood bij u binnenkomt, als de nood u aangrijpt en u ontmoet dàn alleen maar mensen, die papieren invullen, dan groeit er naast uw materiële nood een diepe geestelijke nood, die nog veel pijnlijker is. Het grootste probleem van deze tijd is het probleem van het "menselijk hart", en dat raakt iedereen. We zijn geëvolueerd niet naar een "samenleving", maar naar een "naast-elkaar-leven", waar de onderlinge verhoudingen zo onpersoonlijk mogelijk worden gehouden.

Nooit woonden we zo dicht bij elkaar en nooit waren we zo ver van elkaar verwijderd. We lopen in massa's door dezelfde straten, we verdringen elkaar in overvolle autobussen, trams en treinen, we huizen onder, boven en naast elkaar, we staan dagelijks in dezelfde lift en ...we zijn vreemden voor elkaar, wij kijken elkaar niet aan, we spreken niet en we glimlachen niet. In de stad wordt een dode buitengedragen en de buurman weet niet eens, dat er een mens geleefd heeft.

Iemand verscheen een zekere dag niet op het werk, er werd niet veel naar hem gevraagd, doch enkele dagen later vernam men dat hij dood was. Een ganse dag had hij in een hospitaal liggen sterven....geheel alleen! Hij was zo eenzaam, dat hij niemand had om de anderen te verwittigen.

Eenzaamheid is een zeer zwaar kruis dat valt op ieder huis waar de liefde dood is.

Dit was een bladzijde die we vonden tussen vele andere artikels.....We wilden het ook aan u voorleggen, moderne mens, die jaagt naar komfort en weeldeziek is.;...

Was het "Bond zonder Naam" niet die eens als maandspreuk gaf:

D E N K O O K E E N S A A N

D E A N D E R E N

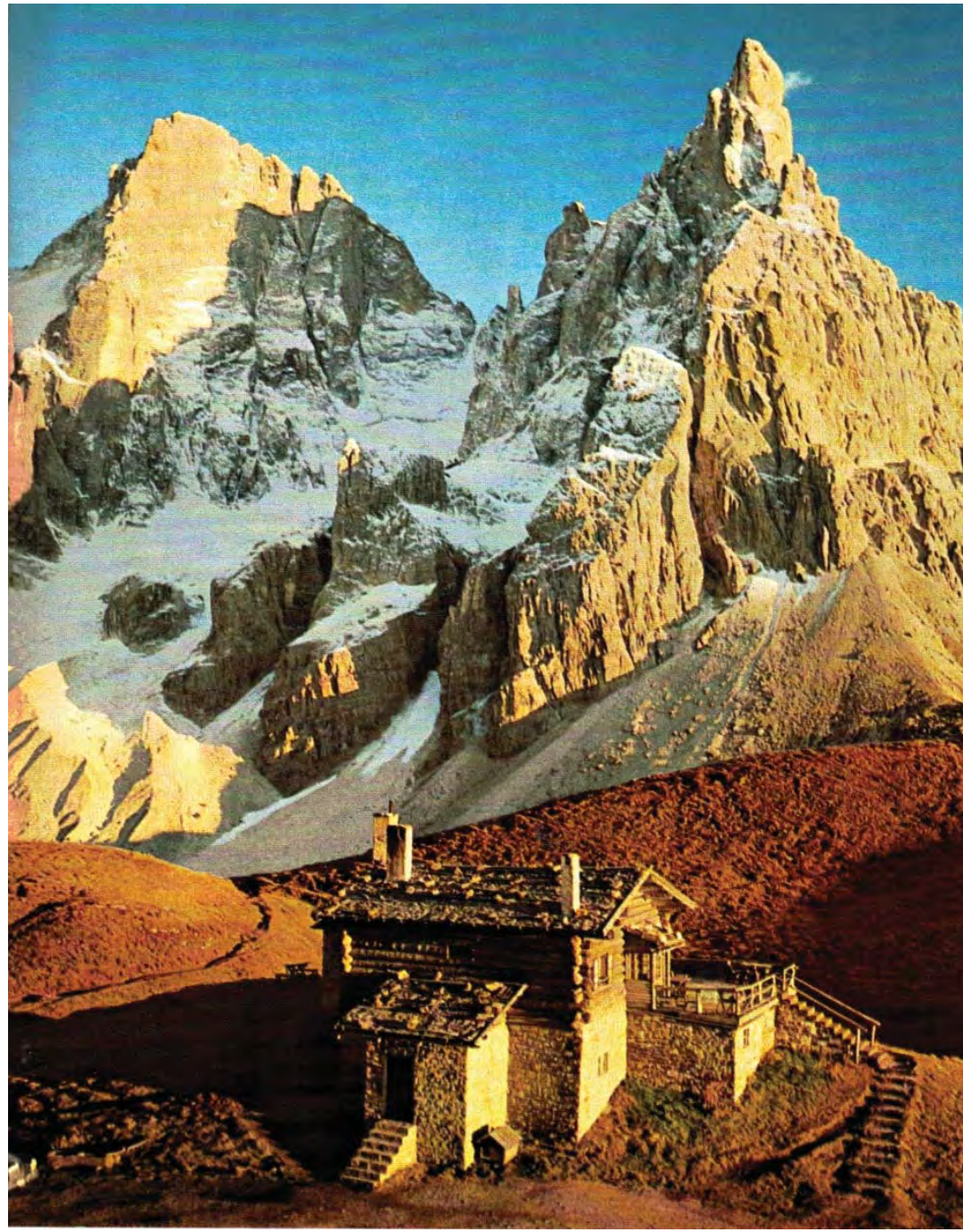

HUMOR

- Zeg, hebt ge nooit geen last met mensen die willen meerijden. Gij, die zoveel met de auto weg moet ?
- O neen, nooit!
- Hoe doet ge dat?
- Ik zet altijd een kaartje tegen de voorruit: "Taxi".

Eerste bedelaar: Ziet ge die rijke Janssens daar? Ik zou heel wat willen geven als ik in zijn schoenen stond.
Tweede bedelaar: Ik sta er in!

Meester: Jantje, wat moeten we doen om in de hemel te komen?
Jantje: We moeten sterven.
Meester: Juist. Maar wat moeten we daarvóór doen?
Jantje: Ziek worden en de dokter laten komen.

Onderwijzeres: Hoe lang bleven de mensen zonder zonden in het paradijs?
Leerlinge: Tot de appelen rijp waren.

Wat! Wilt ge me geen honderd franken lenen? Aan uw beste vriend?
Neen!
En gisteren hebt ge nog gezegd dat ik voor u zo goed was als gijzelf!
Dat is het juist. Ik ken mezelf.

- Wat is eigenlijk een optimist?
- Een vent, die als hij uit het raam van de vijfde verdieping valt, bij de eerste verdieping nog zegt: "Tot nu toe gaat alles goed!

Een heer laat zich doodmoe neervallen op een stoel van het caféterras.
- Meneer, - zegt een andere klant - U zit op mijn hoed!
- O, neemt U mij niet kwalijk. Wilde U weggaan?

De oppasser van het circus rent naar de vrouw van de directeur:
- Madame, de leeuw heeft uw man opgegeten!
- Goed! Dan krijgt hij vandaag geen vlees meer, zei mevrouw.

- Pa, mag ik eens wat vragen?
- Zeker, jongen! Op elke vraag volgt een antwoord, en elk antwoord maakt ons wijzer.
- Wel, pa, wie moet de laatste mens die sterft begraven?
- ???

- Jef Dorst speelt toch buitengewoon de rol van drokaard in dat stuk!
- Hoe kan het anders, hij repeteert de ganse dag.

- Iedere dag vind ik het spijtiger dat hij zo vroeg gestorven is.
- Dat wie zo vroeg gestorven is?
- De eerste man van mijn vrouw.

- Waarom hebt gij uw vrouw gekozen?
- Omdat zij zo anders was dan de anderen.
- Hoezo?
- Wel, zij was de enige die ja zei.

Jantje: Ik zal blij zijn als ik zo groot ben dat ik mezelf kan wassen.
Kindermeisje: Waarom, Jantje?
Jantje: Dan was ik me gewoon niet meer.

Jefke: Mijnheer de apotheker, moeder zendt me om wat insectenpoeder.
Apotheker: Voor hoeveel, kleine man?
Jefke: Dat weet ik niet, meneer, we kunnen ze gewoonweg niet tellen.

De meester legt het begrip diefstal uit, en test het resultaat.
Meester: Marc, als ik nu ongemerkt een appel uit uw tas haal, wat ben ik dan?
Marc: Een goochelaar, meester.

De pastoor: Vandaag is het juist een jaar geleden dat uw man gestorven is, vrouw Sanders. Die dag zult U wel nooit vergeten?
Vrouw Sanders: Mijnheer Pastoor, dat wil ik wel geloven, want het was juist dezelfde dag dat ons schoonste varken stierf.

De portier van de bar van een privé-club zag een auto naderen en wilde haastig de drie treden afdalen die naar het trottoir leidden. In zijn ijver struikelde hij en viel languit op straat.
- Verdorie, zei de baas, dadelijk denken ze nog dat hij lid van de club is!

- Ik heb in geen twee maanden nog een woord tegen mijn vrouw gesproken.
- Waarom niet? Zo'n ruzie?
- Helemaal geen ruzie, ik wilde haar niet in de rede vallen.

Marie: Is me dat lopen! Mijn wangen branden als vuur!
Charel: Ik dacht ook al, dat ik verbrande verf rook.

- Garçon, breng mij eens een Cola. Maar zonder citroen.
- Mag het niet zonder appelsien zijn, meneer, want we hebben geen citroen meer.

Terwijl vader de sportuitslagen leest maakt Jan zijn huiswerk.
- Vader,wie heeft de Hunnen verslagen?
- De Hunnen?....In welke afdeling spelen die?

- En...Hoe vondt U de biefstuk? vroeg de hotelhouder glimlachend beleefd.
- Door een aardappel op te lichten, zei de klant.

WOORDJE VAN DE PROOST.

De titel van deze rubriek beantwoordt niet aan de werkelijkheid. We geven u een tekst van Mgr. Bekkers, uit het boek dat hij schreef "Gods Volk onderweg".
Monseigneur Wilhelmus Marinus Bekkers, bisschap van 's Hertogenbosch, overleed na een ernstige ziekte op 58-jarige ouderdom in een ziekenhuis van Tilburg. Heel Nederland heeft het lijden van deze meest open en ook meest populaire bisschap meegeleefd.
Mgr.Bekkers heeft veel van zich doen spreken. Hij had een eigentijdse aanpak van de problemen waarvoor de Kerk zich geplaatst zag, en sprak tot de mensen in een eerlijke taal van persoonlijke bewogenheid. Hij had graag omgang met iedereen. Hij was een echt herder en een echte mens. Wie hem ontmoette, kwam onder de indruk van zijn spontane hartelijkheid. Hij was ook een bisschop met visie, en zijn voortijdig heengaan laat in de kerk van Nederland en van de wereld een leemte achter.
De tekst die volgt situeert de bisschop beter dan enige kommentaar dat zou kunnen doen.

Mogen wij misschien dit zeggen: God heeft zes dagen gewerkt en de zevende dag rustte Hij uit en daarna staat er niets meer. De mens, zo mogen wij het misschien **stellen**,gaat doorzetten wat God begonnen is en dat is dus een dienst aan God. Door zijn arbeid juist is hij beeld en gelijkenis van God als hij scheppend en werkend optreedt. Die profane arbeid brengt de mensen over heel de wereld tot elkaar, zoals zich nu die wereld ontwikkelt. Deze eenwording van de mensen, wat toch een zegen kan zijn voor het christendom ook, danken wij aan arbeid op economisch, op politiek en een ander terrein. En die hele menselijke werkzaamheid is een dienst aan de Geest en tot eenwording van de mensen. Arbeid is in zich dus religieus en een stuk christendom, op elk terrein en kort bij huis kunt u dat toepassen, de arbeid van de ingenieur en van de vakman en van de leraar en van de werkgever en van de arbeiders en van de moeder in het gezin. De arbeid is iets groots op sociaal, technisch en politiek terrein. En als wij zo de arbeid en het God-dienen in de arbeid zien, dan wordt uw verbondenheid juist als leek, uw verbondenheid met het aardse, uw staan in de wereld, uw materialist zijn - maar dan goed verstaan - uw leek-zijn in de wereld een opdracht en een roeping. Zo bezien ontleent de leek aan zijn christen-zijn een nieuwe stimulans om vakbekwaam en deskundig te zijn. Christen-zijn is reden om vakbekwaam te zijn.

Een consequentie hiervan is, dat een christen niet kan werken óm de arbeid alleen. Niet kan arbeiden alleen maar om geld te verdienen, hoe onmisbaar dat voor u en voor mij ook is, maar dat hij ook werkt omdat er medemensen zijn die geholpen moeten worden, wier noden moeten worden opgelost. Zelfs de vrucht van eigen arbeid, het loon, het salaris, beschouwt de christen niet als volkomen particulier bezit, maar hij geeft ervan om elders behoeften op te lossen. En werken uit liefde voor anderen, daardoor gestimuleerd, werkt inspirerender dan werken alleen om geld; dan zouden we werkelijk materialist worden in de verkeerde zin. Zou dit werkelijk consequent worden toegepast,

dan zou zich thans het beschamende feit niet voordoen dat zeven achtste deel van de hele wereldrijkdom in handen is van een groep mensen, die nauwelijks een vierde deel van de wereldbevolking uitmaken.

En op dit fundament, dacht ik, krijgt de Wereld-kerk en de diocesane Kerk en de parochie haar eerlijke plaats onder uw andere uitgaven voor zelfbehoud en sport, ontspanning en vakantie.

In de maand mei, volgend jaar, wordt op het Heisel stadion te Brussel, een grootse viering op touw gezet ter herdenking van het 75-jarig bestaan van onze Kon.Belg.Kath.Turn- en Sportfederatie.

Op 26 februari reeds, in ditzelfde verband en in een geest van hernieuwing, wordt een kongres op touw gezet. De studieonderwerpen zijn over drie secties verdeeld:

Sectie I : Voor proosten.

Sectie II: Voor administratie.
Hoe onze beweging moderniseren?
Hoe moet de verhouding Vereniging-Gouw-Federatie zijn?
Hoe regelen wij praktisch onze zaken met NILOS-Provincie-Med. sportkeuring-Verzekering K.V.-Propaganda-Public-relations.

Sectie III: Voor techniekers.
Massa of naschools turnen.
Keurturnen en demonstratie.
Turnen tegenover andere sporten.
Veteranen of tweede weg?
Wat met het gezinsturnen?

Laten we van dit kongres veel hopen, en hopen dat onze hoop niet ijdel is geweest.

Een plechtige slotvergadering zal het kongres besluiten.

Om de veertien dagen, tot 10 lessen, onganiseert het Technisch Gouwbestuur een centrum voor keurturnen. Voorlopig gaan deze turnstonden door te Hemiksem en staan onder de leiding van Karel Schroyens en René Nuyens. Indien er van onze leden zich zouden interresseren aan dit cenrtum en zich bij de anderen willen voegen, kunnen ze gratis meerdere inlichtingen krijgen. Vermits de inlichtingen gratis worden gegeven verwachten we vele vragen.

Het Familiacomité heeft aan onze ondervoorzitter plechtig beloofd het dak, het plafond en de lichten van de turnzaal te laten herstellen, zodat onze

turnzaal dan toch zal behoud worden van het hervallen tot schuur.

We willen het niet geloven, want als we't zien moeten we't niet meer geloven, en we willen het zien! In elk geval, hoop doet leven.

We moeten hier geen grote tirade gaan houden om u te vertellen dat er bij de afdeling volwassenen de eerste steen is gelegd tot een definitieve indeling volgens gevorderdheid. Dat weet ge immers al.

Donderdags wordt voorbehouden aan de gevorderden. Alleen aan hen. Nieuwelingen worden op de oefenstond van donderdags in't vervolg geweigerd. We hebben steeds meer en meer ondervonden dat nieuwelingen ons toch na enkele weken verlaten omdat ze zich voelen als vreemde eenden in het nest, die meer aan de kant moeten staan dan meedoen.

Donderdags zal gewerkt worden aan de perfectie met een zachte ijzeren hand, zodat zich een werkelijke keurgroep ontwikkelT die alle bewegingen kunnen beheersen, en steeds klaar staan voor een demonstratie.

Dat hier onvermijdelijk aan selektie moet worden gedaan ligt voor de hand. Het komt er dan ook op aan dat deze selektie hun oefenstond Leren waarderen en slechts uitzonderlijk bij heirkracht zouden afwezig zijn. Want om in de vooropgestelde geest te werken is voltallige groep noodzakelijk.

Dinsdags is voorbehouden aan allen: aan beginnelingen, nieuwe leden, min-gevorderden, enz.

Na een uurtje opvoedende gymnastiek, waartoe ook niet te moeilijke sprongen worden gerekend, kunnen de turners zich wijden aan de toestaloefening naar hun keuze, waartoe we tramolinespringen en gewichtheffen rekenen, en de mogelijkheid wordt overwogen tot het aanschaffen van het nodige voor Power-training. De leden van de donderdagoefenstond, die ook dinsdags meer dan welkom zijn kunnen zich dan vrij uitleven aan de klassieke toestellen tot verdere bekwaming, of zich ook al eens amuzeren. Zij die alleen behoefte voelen aan vloeroefeningen kunnen ook gerust na het uurtje opvoedende gymnatiek huiswaarts keren.

Is dit DE oplossing? Zullen we daardoor dienst kunnen bewijzen aan een groter publiek? Dat zal de toekomst uitwijzen. De wereld is aan de durvers, en voor ge weet hoe iets marcheert moet ge't eerst doen.

We leven volop in een tijd van dialoog. Waarom zouden wij het ook niet doen. We spreken er al zo lang over. Nu moet het erdoor! We verwachten eens een vrijzinnig en open gedachtenwisseling van de leden van de donderdagherhaling. De mannen dus waarop de volwassenenafdeling moet groeien. Onze keurafdeling. Daarom:

DONDERDAG, 9 NOVEMBER, GEEN OEFENSTOND, MAAR EEN AVOND VAN GEDACHTENWISSELING TUSSEN LEIDING EN VOLWASSENEN OVER DE VRAAG " WAT EN HOE VOOR DE TOEKOMST".
20 UUR TEN HUIZE VAN DE VOORZITTER, ARMAND SEGERSLEI 46.

WIST U

- dat Frans Helsen de provinciale leergang Lichamelijke Opvoeding te Antwerpen volgt, en we hopen binnen twee jaar een moniteur méér in onze rangen te tellen?

- dat we woensdag 26 oktober gestart zijn met een afdeling leerlingen en kadetten in de parochie van St.Lodewijk? ....en

- dat turnleider Theo Rousseau hiervan de leiding heeft?...en Mijnheer Frans Bruynseels het afdelingsvaderschap op zich nam?

- dat René Nuyens "nec plus ultra" een keurgroepje pupillen leidt?

- dat onze souper bereidt wordt door een echte gediplomeerde kok?....ex-kok van het Century hotel, nu-kok van de G.M. ?

- dat onze coupen-kasten van bescherm-kaders zullen worden voorzien in het jaar onzes Heren 19??....?

- dat ons souper zal doorgaan in de "verkleinde" Familia-feestzaal, omdat ook het comité oordeelt dat de turnzaal voor zulke feestelijke gelegenheden te "schoon" is?

- dat we nog niet genoeg tehuis zijn in postconcilaire dialogen om nu al onze lever te ontlasten?

- dat onze turner-marinier zich doodverveelt bij de militaire vloot, en er naar tracht terug bij ons te zijn?....en nog bij iemand anders?

- dat die marinier François Reyniers heet en dat we niet weten wie het meest tevreden zal zijn als we hem terugzien, hij of wij?

- dat Jean Lickens de physiotherapeutische-militaire- hospitaal-afdelingen verlaat, en dat wij en zijn leerlingen niet weinig blij zullen zijn?

- dat de Antwerpse Turngouw een maandblad uitgeeft dat "Salto" heet en u er zich kunt op abonneren tegen 100fr per jaar?

- dat nummer 2 van "Salto" al een crescendo is van nummer 1 en als het zo voortgaat alle snaren van de instrumenten gaan stukspringen?...tenzij, wat we zeer zouden betreuren, de dirigenten geen partituren meer krijgen?

- dat we uw kritiek over dit nummer zeer op prijs stellen, maar dat we nog liever hadden dat ook u wat stof leverde voor het volgend nummer?

- dat onze "wafelenbak" die voor 1 november gepland was verdaagd is tot een nog te bepalen datum in het voorjaar1967,

- dat we hopen dat onze vaandrigs dit jaar op tijd zullen zijn met de vlaggen,voor de Eucharistieviering op 11 november?

- dat we ons verontschuldigen bij voorbaat voor alle bekende en onbekende fouten in dit nummer?